

Vấn Đề Cách Mạng & Cách Mạng VN

<https://bit.ly/2GkROZC>

*Muốn chỉ huy phải tự thắng.
Muốn cách mạng phải tự làm cách mạng,
tức cách mạng bản thân trước.
Không ai có thể thay đổi quá khứ,
nhưng nếu muốn, người ta có thể thay đổi hiện tại và tương lai.
Hiện nay VN không chỉ cần mà rất cần 1 cuộc “cách mạng tâm thức”
dẫn đến “cách mạng xã hội”.*

Đỗ Thông Minh

“**Cách mạng/mệnh**” (革命, Revolution), nguyên nghĩa đơn giản là “thay đổi vận mạng”, hàm ý thay đổi rất quan trọng và hướng thượng là tốt hơn. Tuy nhiên, đôi khi nội hàm của thuật ngữ này khá rộng và trừu tượng nên cũng được dùng rộng rãi trên nhiều lãnh vực.

Cách mạng thường được hiểu là 1 hình thái sinh hoạt chính trị tích cực mang tính bùng phát của xã hội loài người. Nhưng thực ra đó chỉ là hiện tượng, hệ quả tất yếu của sự dồn nén thay đổi tư duy, nhận thức trong con người.

TQ thời Mao Trạch Đông tiến hành cả “**Cách Mạng Văn Hóa**”, phá bỏ nếp suy tư Nho Giáo 1 cách man rợ...

“**Chính trị**” (政治, politic) với chính là làm cho đúng luật pháp; việc nước; khuôn phép... và trị là sửa trị, có “bộ thủy” ở đầu, ý nói là phải biết uyển chuyển như dòng nước, tùy người, tùy thời, tùy chỗ mà ứng xử chứ không cứng nhắc. Phải biết khéo léo biến sức mạnh của bạn và ngay của thù/địch thành sức mạnh của mình.

Về mặt chính trị thì hoạt động cách mạng có thể bằng phương pháp bất bạo động hay bạo động.

Về mặt khoa học người ta thường nói tới những phát minh quan trọng thế kỷ 15-19 dẫn đến các cuộc “cách mạng kỹ nghệ / công nghiệp” (đến nay là lần thứ 4.0 “**cách mạng điện toán**”), phương pháp sản xuất dây chuyền của Frederick Winslow Taylor (1856-1915) dẫn đến “**cách mạng sản xuất**”

v.v...

Các Cuộc Cách Mạng Xã Hội

Với người Việt thì đã nghe nhiều về “**Cách Mạng Hoa Kỳ**” năm 1775 do George Washington (1732-1799) lãnh đạo, dẫn tới

Tuyên Ngôn Độc Lập năm 1776.

“**Cách Mạng Pháp**” 1789 (Nhưng rồi những phe nhóm cực đoan chủ trương độc thiện, tranh quyền, thanh toán lẫn nhau tàn bạo. Diệt quân chủ Vua Louis thứ 16 (1756-1793, bị xử tử vì thông đồng với nước ngoài chống lực lượng cách mạng), nhưng qua tới Napoléon Bonaparte (1769-1821) đảo chính Đệ Nhất Cộng Hòa năm 1799 thì lại tự xưng là “Vua”. Lịch sử đôi khi lặp lại và phản tiến bộ!).

“**Cách Mạng Tân Hợi**” 1911 do Tôn Văn / Tôn Trung Sơn (1866-1925)... khởi xướng, Tôn Văn lên làm Tổng Thống nhưng mới chỉ chi phối nửa nước phía nam, trước khi chết vì bệnh ông nói *“Cuộc Cách Mạng vẫn chưa được hoàn thành. Xin các đồng chí hãy đi theo những văn liệu của tôi, như Kế Hoạch Tái Thiết Quốc Gia, Tam Dân Chủ Nghĩa và Tuyên Ngôn Của Quốc Hội Đầu Tiên, và phải tận tâm áp dụng những tài liệu này. Trên tất cả, lời tuyên bố triệu tập Quốc Dân Đại Hội Trung Hoa của chúng ta và việc bãi bỏ các hiệp ước bất bình đẳng phải được thực thi càng sớm càng tốt. Đây là huấn thị chân thành của tôi cho mọi người.”*

Khi đó phía bắc do Viên Thế Khải (1859-1916) người Hán sau khi lật vua nhà Thanh cuối cùng là Phổ Nghi (1906-1967, sau là Vua Mãn Châu.) lên nắm quyền làm Tổng Thống lâm thời, rồi năm 1915 lại tự xưng là “Vua”...

Qua 1 số sự kiện trên cho thấy đôi khi “cách mạng” bị lạm dụng. Con người thiện-ác lẫn lộn, tâm đôi khi trong sáng muốn đấu tranh đóng góp cho xã hội nhưng rồi tham vọng quyền lợi riêng tư lại xóa nhòa lý tưởng!

Và như trong nhiều sự kiện khác, đôi khi từ “cách mạng” vì quá lý tưởng, quá đẹp nên cũng hay bị lạm dụng như việc cướp chính quyền tại Liên Xô gọi là “**Cách Mạng Tháng 10**” (theo lịch Nga, ngày 7/11 Tây) năm 1917, là cuộc đảo chính do Lênin dẫn đầu, cướp quyền từ nhóm tiến hành “**Cách Mạng Tháng Hai**” (Cuộc “**cách mạng tư sản**” này đã lật đổ Sa Hoàng Nikolai II và chế độ phong kiến 300 năm của nước Nga ngày 15/3/1917.), dẫn đến nội chiến giữa 1917-1922 khiến khoảng 2,8 triệu người chết.

Đây là 1 cuộc chiến giữa 1 mặt là Hồng Quân của nước Nga Xô Viết, ủng hộ Chủ Nghĩa Xã Hội kiểu Bolshevik (phe đa số) và mặt khác là các lực lượng liên minh lỏng lẻo không đồng nhất của những người bảo hoàng, những người theo cánh hữu, các

nhóm cánh tả như Menshevik, những người theo chủ nghĩa tự do, những người theo chủ nghĩa dân tộc... được gọi chung là Bạch Vệ, dẫn tới nhiều năm nội chiến toàn diện. Tổng cộng 14 nước khác đã đưa quân tham chiến cùng Bạch Vệ chống lại Hồng Quân nhưng thất bại và ĐCSLX nắm quyền kiểm soát toàn bộ.

<https://bit.ly/2EdW9fi>

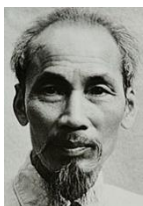
<https://bit.ly/2Pk9cgl>

Tại VN, ngày 9/3/1945, Nhật đảo chính Pháp, độc chiếm thuộc địa Đông Dương, trao trả độc lập cho VN. Vua Bảo Đại (1913-1997) ủy thác cụ Trần Trọng Kim (1883-1953) đứng ra lập chính phủ, nắm quyền ngày 17/4 nhưng chỉ tới ngày 23/8/1945 thì từ chức.

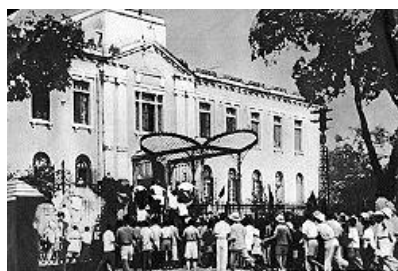

<https://bit.ly/2EdAp3e>

<https://bit.ly/2zIEg4l>

Hồ Chí Minh (1890-1969) và ĐCSVN tự nhận đã làm **“Cách Mạng Tháng 8”** năm 1945, thực ra tương tự bên Liên Xô năm 1917, chỉ là lợi dụng 1 cuộc biểu tình của khoảng 10.000 người ủng hộ chính phủ Trần Trọng Kim ngày 14-30/8/1945 để cướp chính quyền từ chính phủ tạm thời này.

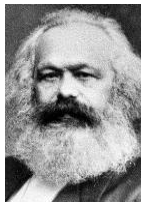
<https://bit.ly/1WEKKaz>

<https://bit.ly/2rmqKio>

Sau này, 1 số cuộc đảo chính quân sự cũng thường tự gọi là **“cách mạng”**...

Về cách mạng xã hội mặt chính trị

Theo quy luật chung là **“cùng tắc biến, cực tắc phản”**, cách mạng có thể xảy ra khi xã hội bị áp chế, dồn nén lâu ngày.

Có thể nói những cuộc cách mạng xã hội tiệm tiến cũng như đột biến, đã làm nên lịch sử loài người (Không đơn thuần đấu tranh giai cấp như Karl Marx (1818-1883) nói.), từ hoang sơ lên bộ lạc, lên quân chủ phong kiến và nay là trào lưu **“Tự Do - Dân Chủ”**.

Theo Đông Phương, cách mạng xã hội tùy thuộc vào **“Thiên Thời - Địa Lợi - Nhân Hòa”**.

Theo Tây Phương, thực tiễn hơn khi cho rằng muốn là cách mạng phải có **“tư tưởng cách mạng”** làm chủ đạo và phải có **“lực lượng cách mạng”** để hiện thực hóa tư tưởng ấy. Do đó, tuy bất mãn dâng cao, nhưng làm **“cách mạng”** không đơn giản, cần có tổ chức, đào luyện và đấu tranh, kiên trì trong thời gian dài. Phá cái cũ xấu và xây dựng cái mới tốt thì mới được coi là thành công, chỉ đi nửa đường thì rõ ràng là phá hoại!.

Nếu không có **“tư tưởng cách mạng”** đứng dẫn đường cho cuộc đấu tranh nhằm xây dựng 1 xã hội tốt đẹp hơn trong tương lai thì hiệu ứng của đám đông hay quần chúng bất mãn có thể chỉ sinh ra **“bạo loạn”**. Hay dù đã chiếm được chính quyền như ĐCSLX, ĐCSTQ, ĐCSVN, ĐCS Campuchia... cũng không biết phải xây dựng đất nước thế nào **(Khi bế tắc thì lại đi theo và nhận hỗ trợ của các nước Tư Bản!)** Vì chủ nghĩa mà họ theo đuổi sai lầm, hoang tưởng, ngôn ngữ và lý luận trong đó hầu như chỉ dùng để lừa mị và kích động dân chúng. Kết quả với chủ trương **“đấu tranh giai cấp”** và **“bạo lực cách mạng”**, người CS hầu hết chỉ biết phá hoại, thiếu hẳn tính xây dựng!

Chủ Nghĩa CS xuất hiện trong khoảng hơn 1 thế kỷ mà khiến hơn 100 triệu người chết oan uổng!!!

**Hình ảnh tượng “Nữ Thần Dân Chủ”
(Tượng niệm hơn 100 triệu nạn nhân CS.)**

Do đó phải cẩn thận tìm hiểu con người nói chung và xã hội đối tượng của cách mạng. Phải nắm vững tổng quát vấn đề và căn kẽ các chi tiết, đưa ra **“Cương Lĩnh Cách Mạng”** với những chiến lược, chiến thuật thực tế và uyển chuyển... Cần có **“lý thuyết chỉ đạo”** và **“lý thuyết hành động”** (hướng dẫn hành động cụ thể). Và không bao giờ lý tưởng quá mà quên **“nhân vô thập toàn”**, do đó **“xã hội luôn bất toàn”**.

Khuyết điểm chung của nhiều **“tư tưởng cách mạng”** là quá lý thuyết và phi thực tế.

**“Tư tưởng muôn đời vẫn chỉ là tư tưởng,
tư tưởng chỉ là sức mạnh khi đi đôi với hành động.”**

Cách Mạng Bản Thân Và Vấn Đề Đoàn Kết

1- Muốn có một xã hội mới tốt đẹp hơn thì con người phải có tư duy hướng thượng mới, phù hợp và tiến bộ làm kim chỉ nam. Tư duy mới không đơn giản chỉ nói là có ngay, quán tính văn hóa của con người rất mạnh mẽ, mặt tiêu cực của nó đã kèm hãm nhiều các ước muốn thay đổi. Do đó, phải mạnh dạn tự phá cái vỏ tư duy hạn hẹp hay cái cửa bể môn chính mình, mang tâm thức mới bước vào cuộc đấu tranh.

- **Khai phóng về tư duy**, kiên trì tìm đến với những kiến thức mới, từ bỏ mặc cảm tự ty tôi không làm được gì, hay ngược lại tự cao tự đại chuyện gì cũng biết cũng phải có tôi mới làm được. Kiến thức là nguyên liệu xây dựng căn nhà lương tri, nhưng nếu thiếu tinh thần khai phóng thì có khi căn nhà ấy trở thành bức tường vây hãm chính mình.

- **Tự thoát ra khỏi không gian hạn hẹp** quen thuộc là căn nhà hay địa phương, vươn rộng tới những nơi có đồng người Việt, mà bây giờ đã trải khắp cả quốc nội và quốc ngoại.

- **Mở rộng quỹ thời gian cá nhân cho những hoạt động**, chứ không chỉ đấu tranh “cách mạng cuối tuần” và kiên trì hoạt động, vì sự liên tục, trường kỳ cũng chính là cách nhân rộng sức mạnh.

2- Muốn làm cách mạng tất yếu phải có tư tưởng cách mạng và lực lượng cách mạng. Không có cá nhân đơn phương làm cách mạng, nên các tư duy cần được chia sẻ, nhất là cần xuyên qua thử thách chứ không phải lý thuyết suông, rồi đúc kết thành một tư tưởng cách mạng.

Tự trang bị tư tưởng cách mạng bằng nào? Bằng cách tự rèn luyện tri thức, bằng cách vật trí tri, nâng tầm nhận thức hướng tới mức “trí lương tri”. Rồi từ tri phải tiến tới hành, tri hành phải hợp nhất, không thể nói mà không làm hay đối trá nói một đằng làm một nẻo. Hành bằng cách dần thân, lên đường, đi khắp nơi và đi đường dài... để mở rộng công cuộc vận động cách mạng, để có lực lượng đông đảo người hưởng ứng

và tham gia, đưa công cuộc đấu tranh chung sớm đi đến thành công. Điều quan trọng là đấu tranh cách mạng thì không thể chỉ biết đả phá mà phải biết thay thế cái cũ bằng cái mới tốt hơn.

Cuối cùng, có mọi thứ rồi mà rời rạc thì vẫn thất bại. Sức mạnh cá nhân chưa phải là sức mạnh của tập thể và không ai có thể làm cách mạng một mình. Có nhiều lý do để người ta kết đoàn với nhau, nhưng có thể còn có nhiều lý do hơn để người ta chia rẽ nhau. Do đó, luôn luôn phải thận trọng trong hành xử, không bao giờ được quên rằng đoàn kết là sức mạnh. Sự chia rẽ xảy ra khá thường xuyên trong hàng ngũ đấu tranh là bài học cần được nhắc nhở luôn luôn. Vì vậy, người đấu tranh còn cần phải mở rộng tâm tư, dung hòa hay ghi nhận những ý kiến dị biệt. Đất nước là của chung dân tộc, việc xây dựng là trách nhiệm của chung mọi người, không ai hay tổ chức, đảng phái nào có thể nhân danh bất cứ điều gì để độc quyền yêu nước được cả.

Trong lúc hăng say đấu tranh, nhiều người quá chú trọng đến kẻ thù và nóng vội đạt mục tiêu, dồn sức lo **“địch vận”** mà lơ là chuyện **“dân vận”**, tức ít để ý đến chuyện xây dựng lực lượng. Thế thì làm sao để gia tăng lực lượng, khi thời cơ tới thì lấy gì nắm bắt, nói chi đến chuyện tạo ra thời cơ và khai thác thời cơ? Ngược lại, đứng ra là phải chú trọng xây dựng nội lực trước khi nghĩ đến chuyện tấn công. Những người đấu tranh xưa và nay đã bỏ lỡ rất nhiều cơ hội như vụ Trung Kỳ Dân Biểu 1908, Liên Xô - Đông Âu Sụp Đổ đầu thập niên 90, Công Nhân Đình Công 2005-2006... vì chúng ta không nắm bắt được tình hình, chưa đi gần với quần chúng công nhân, nông dân, thiếu chuẩn bị lực lượng để hành động, chỉ biết bàn và lên tiếng. Đây là điểm yếu kém then chốt mà mọi tổ chức cần khắc phục.

Muốn đấu tranh, nhất là hướng dẫn cuộc đấu tranh cần phải nắm vững các yếu tố trên và nhiều nhiều nữa, nên đây là một việc làm gian nan, vạn nan. Nhiều người bỏ cả đời đi đấu tranh, hy sinh gian khổ biết bao, ném đủ cảnh tù đầy... mà vẫn không thành công. Do đó, người muốn cáng đáng việc này, trước tiên phải có nhân cách như người ta thường nói **“có học phải có hạnh”**, tức phải biết biến tri thức thành trí thức và lương tri, hơn thế nữa, phải có **“đạo đức cách mạng”**, tức vượt thắng chính mình, dân thân hy sinh, làm gương sáng cho những người chung quanh... có thể thì mới thu hút được những người khác đi theo, đứng ra kết hợp được những người đồng tâm, đồng chí và quần chúng.

Về vấn đề đoàn kết sinh tử này, chúng tôi đã có bài **“Tự Vấn 4: Kết Đoàn Mà Không Đoàn Kết?”** viết năm 2006, 2007 trong cuốn **“Thận Phận - Năm Điều Tâm Cầm - Mười Điều Tự Vấn”**.

Ai cũng rõ câu nói của người xưa: **“Biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng.”**. Vậy làm sao để biết địch và biết ta, ta và địch mạnh yếu ở những điểm nào, kẻ địch dù đang rất mạnh vẫn có những điểm yếu, phải biết khai thác và tấn công vào điểm yếu ấy. Điểm mạnh của phía thiện là **“chính nghĩa”**, do đó phải được xiển dương rộng để thu phục dư luận, nhưng cũng có điểm yếu là sự **“sợ hãi”** trước bạo lực. Điểm mạnh của phía ác là **“bạo lực”**, nhưng điểm yếu là **“phi nghĩa”**, dối trá nên che giấu và sợ sự thật. Ai cũng nói: **“Chính nghĩa tất thắng”**, chứ có ai nói **“gian tà tất thắng”** bao giờ!

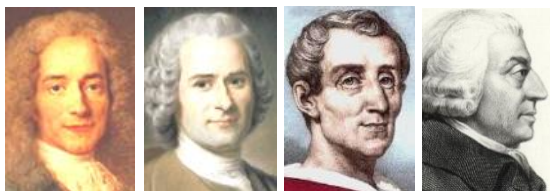
Vào thế kỷ 19, 20, đặc biệt hệ quả của “**cách mạng kỹ nghệ**” đã làm thay đổi tận gốc rễ xã hội, chuyển từ “**nông nghiệp**” qua “**công nghiệp**”. Khi đó, giới quý tộc, tầng lớp nắm quyền cả ngàn năm giảm dần uy thế và nay hầu hết biến mất luôn, trong khi thứ dân vươn lên, hình thành giai cấp “**trí thức - tiểu tư sản**” đông đảo.

Về Nền Dân Chủ

Vấn nạn lớn nhất và muôn thuở, nếu không nói thẳng là cuộc chiến khốc liệt nhất của loài người chính là “**tương quan quyền lực**”, mà quyền lực thường dẫn đến thu vén quyền lợi.

Xã hội thay đổi từ “**Quân Chủ**” sang “**Dân Chủ**” là chuyển biến lớn nhất trong lịch sử loài người, giúp giải phóng con người ra khỏi trạng thái “**quan hệ chủ-nô**”. Sự chuyển biến này âm ỉ kéo dài hàng chục ngàn năm. Tuy nhiên, cần lưu ý là biểu hiện sinh hoạt “**Dân Chủ**” tùy thuộc rất nhiều vào nhận thức, hoàn cảnh mà hiện thực không những không đồng bộ, còn khác nhau và đôi khi bị đánh tráo nội hàm cho những mục tiêu chính trị đen tối như CS độc tài toàn trị nhưng cũng nói “**Dân Chủ**”, còn tự cho là “**Dân Chủ gấp triệu lần**” trong xã hội Tư Bản. Thực ra đó là cái lời xảo ngôn xưa nay của những người CS đầy cuồng vọng chuyên đi áp chế áp chế người yếu kém hơn để thủ lợi!

Do đó, giải quyết được vấn nạn “**tương quan quyền lực**” xứng đáng là “**Cách mạng tâm thức**” cao nhất. Sau này thì Karl Marx... nhìn sự bóc lột trong xã hội Tư Bản sơ khai mới chủ trương “**cách mạng quan hệ sản xuất**” giữa “**chủ - thợ**”...

Âu Châu thời “**Phục Hưng**” xuất hiện nhiều triết gia, nhà tư tưởng, nhà xã hội học như Voltaire (1694-1778), J. J. Rousseau (1712-1778, chủ trương “**tam quyền phân lập**” giữa hành - pháp - tư pháp), Montesquieu (1689-1755) và triết gia, nhà kinh tế - chính trị Adam Smith (1723-1790), chủ trương “**Chủ Nghĩa Tự Do**” và “**Chủ Nghĩa Tư Bản**” theo hướng “**tự do - quốc phú**”..., họ đưa ra các học thuyết với ước mơ tạo 1 xã hội lý tưởng nhất trên quả đất.

“**Chủ Nghĩa Dân Chủ**” (民主主義), tiếng Anh là “**Democratism**”, đối nghịch với “**Quân Chủ**”, được người Nhật dùng các từ đơn của Trung Quốc ghép thành. Dân Chủ có gốc từ “**Demokratia**” của Hy Lạp, là 1 khái niệm, là kết quả mà nhân loại đã phải trải nghiệm từ sự áp chế bằng xương máu suốt bao ngàn năm mới phát xuất ra được tư tưởng ưu việt này, đối lập lại với quan niệm Quân Chủ đã ngự trị nhân loại hàng nhiều ngàn năm.

***Tự Do là bản năng, Dân Chủ là ý thức**
Dân Chủ là thể chế hóa quyền Tự Do*

Có các điểm chính sau:

- **Quyền làm chủ chính mình, dân tộc và đất nước.**
- **Quyền bình đẳng trong xã hội và trước pháp luật.**

- **Quyền tự do phát biểu ý kiến.**

- **Lấy ý kiến theo đa số mà vẫn tôn trọng thiểu số...**

1- **Dân Chủ Cổ Đại**, đơn giản là quyết định theo đa số, đã có từ thời La Mã - Hy Lạp (thời Pericles, khoảng 2.500 năm trước), nhưng lúc đó chỉ được thực thi trong 1 số nhỏ thuộc giới thượng lưu, còn dân chúng không có quyền này vì vẫn có chế độ nô lệ, tức chưa có **Dân Quyền** và **Nhân Quyền** (con người ta sinh ra vốn bình đẳng, có quyền sống...). Như tại thủ đô Nhã Điền (Athene), tất cả mọi người được tham gia bầu người nắm quyền, quyết định những việc quan trọng, nhưng chỉ khoảng 15-25% đàn ông là có quyền phát biểu tại nghị trường...

2- **Dân Chủ Hiện Đại** xuất phát từ Âu Châu, qua bản **Đại Hiến Chương** (Magna Carta = Great Charter) theo nguyên lý **Hiến Pháp Chế** năm 1215, **Thỉnh Nguyện Quyền Lợi** (Petition of Rights) năm 1628, đòi quyền cho dân và hạn chế quyền của Vua...

Tư tưởng Dân Chủ bùng lên mạnh từ Pháp với các nhà tư tưởng như René Descartes (1596-1650, hình bên), Montesquieu với **Pháp Lý Tinh Hoa** (L'Esprit Des Lois) năm 1748, Voltaire (chủ trương bảo vệ quyền tự do cá nhân, tự do tôn giáo và quyền được phán xử công minh), Alembert và Diderot với **Bách Khoa Toàn Thư** (L'Encyclopédie) năm 1751 và 1772, J. J. Rousseau với **Dân Ước Luận** (Le Contrat Social) năm 1762...

Cụ thể bằng cuộc **“Cách Mạng Pháp”** với ít nhiều tranh quyền dẫn đến thanh toán hỗn loạn và **Bản Tuyên Ngôn Nhân Quyền và Dân Quyền** (Declaration of the Rights of Man and of the Citizen) của CM Pháp năm 1789.

3- **Dân Chủ Tập Trung**, Lenin, người đầu tiên nhắc tới khái niệm này giải thích là **“Tự do trong thảo luận nhưng thống nhất trong hành động.”** Theo quy định chính thức, tổ chức được xây dựng từ dưới lên bằng cách các đại biểu cấp dưới sẽ quyết định việc bầu chọn lãnh đạo cấp trên. Ý nghĩa của tập trung là quyết định của tổ chức đảng cấp trên là bắt buộc với các tổ chức đảng cấp dưới và cuối cùng là bắt buộc mỗi đảng viên chấp hành. **Tóm lại là tập trung dân chủ ở trung ương.**

<https://bit.ly/2SpJWap>

(Các thuật ngữ Tự Do, Dân Chủ, Cộng Sản, kinh tế, diễn thuyết, bộ đội, đặc công... là do người Nhật dùng chữ Hán dịch từ tiếng Anh hay Pháp.)

<https://bit.ly/1IqpoT5>

Cũng có 1 số người quá lý tưởng, muốn lập **“thiên đường tại thế”** đến độ phi thực tế, nếu không muốn nói là hoang tưởng như Karl Marx và tham vọng làm mờ lương tâm dẫn tới tàn bạo vô song như Vladimir Ilyich Lenin (1870-1924) chỉ là cướp quyền của cuộc cách mạng lật Sa Hoàng (1894-1917, Nikolai II, Vua cuối cùng của nước Nga) trước đó, Joseph Stalin (1878-1953), Mao Trạch Đông (1893-1976), Kim Nhật Thành (1912-1994), Pol Pot (1925-1998) và Hồ Chí Minh (1890-1969)...

Cuộc đấu tranh chống Pháp khơi nguồn cách mạng

Khi Pháp với chính sách thực dân đi xâm lược VN, rất nhiều người Việt đã kiên quyết chống lại. Vào cuối hậu bán thế kỷ 19, cuộc chiến diễn ra tại nhiều nơi, với cái chết dũng liệt của các ông Phan Thanh Giản (1796-1867), Nguyễn Tri Phương (1800-1873), Hoàng Diệu (1828-1882), Hoàng Hoa Thám (1858-1913), Nguyễn Thiện Thuật (1844-1926), Nguyễn Thái Học (1902-1930)...

“Phong Trào Văn Thân” (文紳, 1864-, của những Nho Sĩ) với mục tiêu “bình Tây, sát tả”, nghĩa là: “đẹp người Pháp, giết người Công Giáo” để cứu nước. Phong trào khởi đi bằng cuộc bãi thi của sĩ tử trong kì thi Hương tại các trường miền Bắc và miền Trung nhằm phản đối triều đình nhà Nguyễn ký Hiệp Ước Nhâm Tuất (1862) nhượng 3 tỉnh miền Đông của Nam Phần cho Pháp.

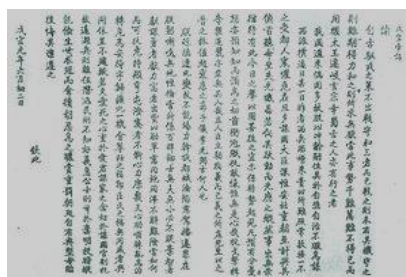
Phong trào này bùng phát dữ dội tại Nghệ An và Hà Tĩnh do tú tài Trần Tấn và học trò của ông là tú sinh Đặng Như Mai lãnh đạo. “Phong Trào Văn Thân” tự phát mà không có lệnh chính thức của Vua, cho đến năm 1885 thì nó nương theo nghĩa khí của “Phong Trào Cần Vương” do Phụ Chính Đại Thần Tôn Thất Thuyết nhân danh Vua Hàm Nghi phát động. Nhưng có ý kiến cho rằng vì Văn Thân quá tay tàn sát bừa bãi người Công Giáo cho nên về sau, “Phong Trào Cần Vương” đã loại Văn Thân ra khỏi công cuộc kháng chiến chống Pháp của họ.

<https://bit.ly/2KVNSNs>

Vua Hàm Nghi (1872-1944) và Phụ Chính Đại Thần Tôn Thất Thuyết (1839-1913) với **“Phong Trào Cần Vương”** (勤王, 1885-1896, cần cù tận tụy vì Vua)...

nhưng bản chất việc đấu tranh vẫn là muốn bảo vệ quyền tự chủ, dù là “quân chủ phong kiến” cho đến khi thất bại vì sự chênh lệch quá lớn về vũ khí tức nền tảng khoa học - kỹ thuật. Chưa kể phương thức quyết tử và xây dựng chiến khu không thu hút được đông đảo quần chúng.

Toàn văn Chiếu Cần Vương.

<https://bit.ly/2U9JLBT>

Sau 1 thời gian dài bế tắc, phương thức đấu tranh bắt đầu thay đổi, đó là tìm cách vận động đông đảo quần chúng tham gia.

Cụ Phan Bội Châu (1867) với **“Duy Tân Hội”**... (維新會, 1904-1912, với “duy” là tất cả), **“Phong Trào Đông Du”** (1905-1907) rồi **“Việt Nam Quang Phục Hội”** (1912-1925) chủ trương đấu tranh bằng bạo động vì cho rằng chỉ viết thỉnh nguyện và đối thoại thì không có kết quả.

<https://bit.ly/2EhN05s>

<https://bit.ly/2L32D05>

<https://bit.ly/2ANa4Vw>

Cụ Phan Chu Trinh (1872-1926) với **“Phong Trào Duy Tân”** (1906-1908) thì ngược lại chủ trương bất bạo động vì thấy rõ sự chênh lệch

về vũ khí, bạo động sẽ ít người dám tham gia và sẽ bị tổn thất lớn mà không có kết quả... Phong trào chỉ hoạt động tới năm 1908 nhưng cụ Phan Chu Trinh thì vẫn tiếp tục hoạt động tại Pháp cũng như khi về VN cho đến khi bị bệnh qua đời.

<https://bit.ly/2rkyT6R>

Cũng từ 2 phong trào vận động quần chúng trên, cụ Phan Chu Trinh bắt đầu biết đến “Dân Chủ” và coi đó là mục tiêu đấu tranh, đưa ra chủ trương **“Khai Dân Trí - Chấn Dân Khí - Hộ Dân Sinh”**. Cụ Phan Chu Trinh muốn khởi đi từ “tri thức” sang “nhận thức” và “ý thức”, tức là **“cách mạng bản thân”** trước khi **“cách mạng xã hội”**.

Cụ Phan Bội Châu thì lúc đầu vẫn dựa vào thể Hoàng Tộc của cụ Cường Để (1882-1951) nhưng cuối đời cũng đã nhận ra động lực đấu tranh là trào lưu “Dân Chủ” và có lẽ chịu ảnh hưởng của **“Hòa hần dương tài”** (Giữ hồn Nhật Bản nhưng lấy vật liệu Âu-Mỹ, hiểu rộng ra là khoa học kỹ thuật Âu-Mỹ để xây dựng NB.) mà chủ trương **“Lấy chính đạo (đạo đức) Đông Phương làm nền tảng và khoa học, kỹ thuật Tây Phương làm vật liệu xây dựng căn nhà VN.”...**

Tại sao nhất thời Quốc Gia “thua”, Cộng Sản “thắng”!?

Kể từ khi Pháp xâm chiếm VN năm 1858 cho đến khi CS chiếm toàn cõi VN năm 1975

<https://bit.ly/2SvyJoY>

Rất nhiều phong trào dân tộc đã đứng lên chống Pháp, nhưng nói chung tất cả đều thất bại, lý do chính là vì chênh lệch quá lớn về vũ khí, chỉ dựa lòng “yêu nước” và “tôi trung” không thôi không đủ để khóa lập cách biệt này.

Tất cả các cuộc nổi dậy đều dựa vào lòng yêu nước nhưng tầm nhìn và phạm vi hoạt động chỉ diễn ra trong cục bộ, việc lập chiến khu quyết tử rất hào hùng và bất khuất, nhưng khó có thể thu hút đông đảo quần chúng tham gia.

Nổi bật như cụ Phan Bội Châu và Phan Chu Trinh, tuy đã chuyển theo hướng đấu tranh mới là vận động quần chúng nhưng rất tiếc vẫn chỉ là quyền góp bằng thiện ý chứ không có sự yểm trợ đáng kể nào từ quần chúng vốn nghèo nàn và nước ngoài.

Cụ Phan Bội Châu cùng Tăng Bạt Hổ và Đặng Tử Kính xuất dương cầu viện NB, nhưng theo lời khuyên của ông Khuyển Dưỡng Nghị là chính trị gia hàng đầu của NB đã biến thành **“Phong Trào Đông Du”**.

Cụ đã mua thiếu được khoảng 300 khẩu súng trường cũ M1 (Meiji 1) thải ra của Nhật Bản định đưa về giúp cụ Hoàng Hoa Thám như đã hứa, nhưng chỉ đưa về được tới Hồng Kông, không làm sao đưa về đến VN, cuối cùng bị nhà cầm quyền Anh tịch thu.

Tiền không có, cụ nghe lời các thân hữu người Hoa cho phát hành **“Quân Dụng Phiếu”** cũng chẳng thu được bao nhiêu tiền, cuối cùng thất bại thì coi như “quịt” luôn!

**Quân dụng phiếu in quân kỳ và hội kỳ Việt Nam
Quang Phục Hội (mệnh giá 100 Nguyên).**

Cụ Phan Bội Châu tuy chủ trương “**bạo động**” và có lúc “**kịch liệt bạo động**” nhưng trước sau VN Quang Phục Hội chỉ có ít tạc đạn (1 loại lựu đạn) xin được của Tướng Lãnh Trung Hoa Quốc Dân Đảng, cho người đem về VN ra tay nhằm thức tỉnh đồng bào. Ngày 19/4/1913 Phạm Văn Tráng và Phạm Đề Quy dùng tạc đạn ám sát quan Tuần Phủ tỉnh Thái Bình Nguyễn Duy Hàn. Ngày 26/4/2013, Nguyễn Khắc Cần và Nguyễn Văn Thụy ném tạc đạn vào khách sạn Hanoi Hôtel ở phố Tràng Tiền, Hà Nội, giết chết 2 Thiếu Tá Pháp Chapuis & Montgrand cùng làm 1 số người khác bị thương...

Pháp phản ứng, tăng cường khủng bố, khiến nhiều người bị bắt và bị giết. Thực dân Pháp cùng với Nam Triều kết án tử hình vắng mặt Phan Bội Châu và Cường Để Bị về tội chủ mưu.

<https://bit.ly/2E4WaBm>

Năm 1913, thực dân Pháp cử người đến Quảng Đông điều đình với Tổng Đốc Long Tế Quang để bắt cụ Phan Bội Châu và các yếu nhân của hội. Ngày 24/12/1913, Phan Bội Châu bị bắt. Nhưng nhờ cụ Nguyễn Thượng Hiền lúc bấy giờ đang ở Bắc Kinh vận động, nên Long Tế Quang không thể giao nộp ông cho Pháp, mà chỉ giam ở nhà tù Quảng Đông, mãi đến tháng 2/1917, cụ mới được thả. Khi bị giam cùng các tù hình sự nặng, cụ tưởng sẽ chết nên đã cố gắng viết cuốn “**Ngục Trung Thư**” (Khác với cuốn “**Ngục Trung Nhật Ký**” HCM lấy cấp của 1 người Hoa.) bằng chữ Hán lén đưa ra ngoài in và bán.

Năm 1922, khi cụ gặp Hiệu Trưởng Trường Quân Sự Hoàng Phố ở Quảng Châu, thủ phủ của Quảng Đông là Tưởng Giới Thạch xin được cho 1 số người vào học thì đã phỏng theo Trung Quốc Quốc Dân Đảng của Tôn Văn, cụ đã cải tổ VN Quang Phục Hội thành VN Quốc Dân Đảng.

Ngày 30/6/1925, khi cụ từ Hàng Châu định về dự giỗ kỵ liệt sĩ Phạm Hồng Thái thì bị mật báo và Pháp bắt cóc tại Thượng Hải đưa về Hà Nội kết án tử hình, thực tế là quản chế tại Huế...

Do vụ “**Trung Kỳ Dân Biến**” năm 1908, cụ Phan Chu Trinh bị bắt cùng cụ Huỳnh Thúc Kháng (1876-1947) và Trần Quý Cáp (1870-1908)... bị kết án tử hình. Trần Quý Cáp thì bị bọn quan lại VN ganh tức vu cho mưu phản đem ra chém ngang lưng ngay tại Khánh Hòa, còn 2 cụ bị đưa ra Côn Đảo. Sau Pháp đưa cụ Phan Chu Trinh về an trí tại Mỹ Tho, rồi năm 1911 cho cụ và con là Phan Chu Dật qua Pháp.

Tại Pháp cụ từng bị bắt giam tại nhà tù Santé năm 1914-1915 vì không chịu đi lính cho Pháp và bị nghi thông đồng với Đức khi đó đang đánh nhau với Pháp.

Ngày 29/5/1925, Phan Chu Trinh cùng Nguyễn An Ninh xuống tàu rời nước Pháp, ngày 26/6 về tới Sài Gòn.

Cụ Phan Chu Trinh sau bao năm phải xa nước, khi về đã đi nói chuyện vận động được 2 buổi với đề tài “**Đạo Đức Và Luân Lý Đông Tây**”, “**Quân Trị Chủ Nghĩa Và Dân Trị Chủ Nghĩa**”. Hai bài này đã có tác động không nhỏ đến thế hệ trẻ tại Sài Gòn.

Do gian khổ vì tù đầy và bốn ba trong thiếu thốn tại nước Pháp lạnh lẽo, cụ trở

bệnh nặng mà mất ngày 24/3/1926 (Con của cụ là Phan Huy Dật về nước trước cũng bị bệnh phổi đã qua đời trước đó.).

Nên cả 2 cụ Phan Bội Châu và Phan Chu Trinh coi như không thành công, nhưng đã thành nhân, để lại tấm gương dẫn thân, hy sinh, nhiều bài học đấu tranh quý giá cho các thế hệ sau.

CS “thắng” vì HCM và ĐCSVN sẵn sàng làm tay sai cho CS Quốc Tế như vụ chấp nhận tiến hành “**Cải Cách Ruộng Đất**” theo lệnh của CS Liên Xô, cũng như “**Rèn Cán Chính Quân**” và lập hệ thống “**Chính Ủy**” trong Quân Đội CSVN theo lệnh của CS Trung Quốc... để được công nhận, yểm trợ đặc biệt về tài chính và vũ khí cũng như đường hướng chiến lược, chiến thuật, tin tức tình báo.

Nếu LX và TQ không chung biên giới thì Mao Trạch Đông không thể nhận yểm trợ vũ khí từ LX và không thể thắng Tưởng Giới Thạch. Cũng vậy, nếu TQ không chung biên giới với VN thì Bộ Đội CSVN không thể được huấn luyện và nhận vũ khí rất dồi dào từ LX và TQ để đi đến “chiến thắng”. TQ viện trợ trước sau khoảng 20 tỉ đô-la Mỹ, LX khoảng 7,5 Rúp tương đương khoảng 11 tỷ đô-la Mỹ... chưa kể TQ đưa cả 320.000 quân sang, LX đưa 3.000 cố vấn sang. Chính vì những món nợ tiền và nợ xương máu quá lớn mà ĐCSVN bị khuất phục bởi LX và nhất là TQ, phải chịu lép vế về phải nhượng đất, nhượng biển cho TQ!

ĐCSVN còn trang bị CNCS lừa mị, chủ trương “**cứu cánh biện minh cho phương tiện**” để đạt mục đích bằng mọi giá và kỷ luật “sắt”... đề tẩy não và nhồi nhét, biến những con người chất phác thành đảng viên và đảng viên thành những con người cuồng tín, vô đạo!

Như nhà thơ Nguyễn Chí Thiện (1939-2012) đã từng viết: “**Trước khi đào tạo đảng tính, CSVN đã đào tạo thú tính!!!**”

Sự hiểu biết là mồ chôn CS

Nên phải viết, phải muôn vàn kẻ viết

Những tội tày đình được bùng bít tình vì

Nếu nhân loại và mọi người đều biết

Cộng Sản là gì tự nó sẽ tan đi

Thứ sinh thành từ ấu trĩ ngu si

Sự hiểu biết sẽ là mồ hủy diệt

<https://aihuubienhoa.com/a2712/nguc-si-nguyen-chi-thien>

Hầu hết đảng viên CS trong giai đoạn đầu là thành phần ít học, nên khi được ban phát chút quyền lợi là nhắm mắt nghe lời đảng. Với những nhân sự như vậy, họ chỉ giỏi phá hoại, khi cướp được chính quyền rồi thì không biết phải làm gì, vừa làm mò vừa học lóm, sai thì sửa, càng sửa càng sai!...

HCM và ĐCSVN đã làm công việc “**cồng rắn cắn gà nhà**”, gây cuộc chiến tương tàn, khiến 3-4 triệu người phải chết trong khi dân tộc và đất nước rơi vào vòng chia rẽ tụt hậu, chưa kể mất đất, mất biển đảo vào tay TQ! Và “**cách mạng**” mà đi có nửa đường, chỉ phá mà không xây là thất bại, là “**phản cách mạng**”.

Không có HCM và ĐCSVN thì dân tộc và đất nước VN đã không phí mấy

chục năm trời, không băng hoại đạo đức, không đổ nát điêu tàn, không biến VN thành chiến trường cho các nước lớn.

Chính vì vậy, như nhà văn Dương Thu Hương đã nói: **“Chế độ CS là chế độ man rợ và phi nhân.”** và coi **cuộc chiến vừa qua là “ngu xuẩn”**.

Xin đọc hay nghe đọc thêm bài sau của cùng tác giả:

Nhìn Lại Karl Marx (1818-1883)

Nhân dịp 200 năm sinh 1818-2018

<https://bit.ly/2LBxAtf>

<https://bit.ly/2royPDa>

Cách Mạng!

Tư tưởng “cách mạng” của ĐCSVN là chủ nghĩa Mác-Lê sai lầm từ căn bản, cuồng vọng hão huyền, nay đã hoàn toàn lỗi thời, đã bị nhân loại vất vào xọt rác lịch sử. Cụ thể là thành trì Liên Xô và hầu hết các chế độ CS đã tự sụp đổ (gần 40 đảng cầm quyền, nay chỉ còn 4).

Đã thế, CNCS do Karl Marx, Engels và Lenin đưa ra đều nói tới “Tư Bản” và “Công Nhân” là thứ hầu như không có tại VN. CNCS hầu như không nói gì tới Á Châu và VN, nên chọn lựa chủ nghĩa này là sai lầm, đại sai lầm, mà nay thực tế đã chứng minh! Nếu chỉ coi CNCS là phương tiện “giải phóng” đất nước thì tại sao chiếm toàn cõi VN rồi vẫn khur khur ôm chặt, quyết hiện thực chủ nghĩa sai lầm này tại VN!?

Dân tộc Việt không cần cuộc cách mạng giả hiệu kiểu CS mà cần 1 cuộc cách mạng thực sự.

Các đảng CS dương cao ngọn cờ “búa liềm” và tự nhận là đại diện giai cấp công nhân tiên tiến, thử hỏi có bao nhiêu lãnh đạo xuất thân từ giai cấp này, hay toàn thấy khoe bằng cấp giả nhiều hơn thật!? Hiện nay khi làm việc họ có cầm búa liềm không hay cầm bút và dùng máy điện toán!? Rõ ràng bọn lãnh đạo chỉ là giả hình, là lừa bịp kiểu “treo đầu dê bán thịt chó”.

ĐCSVN trách nhiệm về mọi tai họa họ đã gây ra do dối trá, tàn bạo, ngu dốt, tham lam... mà đứng đầu là HCM. Nhưng 1 mình HCM không làm được gì nếu không có ĐCSVN, ĐCSVN không thể làm gì nếu không có sự tiếp tay cố tình hay vô tình của đại đa số quần chúng thờ ơ, ích kỷ, cục bộ...

Ai cũng biết sự nhồi nhét giáo điều 1 chiều cũng như dối trá và bạo lực chỉ tạo sức mạnh nhất thời, có thể có tác dụng trong thời chiến, nhưng về lâu dài và nhất là thời bình thì nó là nô lệ hóa nhân dân, làm thui chột tinh thần tự chủ, cản trở lớn cho sự tiến bộ. Các nước được coi là văn minh tiến bộ, tự do dân chủ trên thế giới đều bài trừ độc tài toàn trị kiểu này. Sở dĩ các nước đó tiến bộ được là vì có 1 nền giáo dục khai phóng, không tôn thờ chủ thuyết không tưởng, không tôn thờ lãnh tụ tàn bạo, mị dân...

Chống nội thù và chống ngoại thù là đúng, nhưng quan trọng hơn cả là làm cách mạng bản thân bằng thay đổi tận gốc rễ những tư duy lỗi thời. Khi đã có nhận

thức và ý thức vững vàng thì phải dần thân tạo những đột biến để đưa đất nước đi lên, sớm hòa nhập cùng trào lưu Tự Do, Dân Chủ và tiến bộ của nhân loại. Từ những thay đổi tư duy thời Quân Chủ qua Dân Chủ, Cá Nhân qua Xã Hội, Cục Bộ qua Toàn Bộ chính là “Cách Mạng Tư Duy”, cốt lõi “Cách Mạng Bản Thân”, **Cách Mạng Xã Hội”**

Muốn làm cách mạng phải có lực lượng cách mạng. Lực lượng được coi là cách mạng phải có nền tảng tư tưởng cách mạng dựa trên nhân nghĩa, chính nghĩa và đại nghĩa, nếu không chỉ là bạo loạn.

Tư tưởng cách mạng theo chúng tôi là “Việt Tính - Việt Hồn - Chủ Đạo Việt” tức “**Tâm Thức Việt**”... , kết hợp tinh hoa của dân tộc và nhân loại...

(Xin xem cuốn “**Thân Phận - Năm Điều Tâm Cảm - Mười Điều Tự Vấn**” và cuốn “**Tâm Thức Việt - Ước Mơ Năm 2030±**” của cùng tác giả)

Phong Trào Dân Chủ VN Thời Nay

Thời ĐCSVN chi phối toàn cõi VN sau năm 1975, đã bóp nghẹt Dân Chủ nhưng dần dần sự bất cập, tham ô và dốt nát của chế độ lộ ra, ngày càng tệ hại nên lương tâm con người phải lên tiếng. Rất nhiều đảng viên kỳ cựu đã bỏ đảng!

Nhiều người ban đầu chỉ là công dân bình thường, do bị áp bức hay cướp đất (là tình trạng phổ biến khắp nước và kéo dài mãi 1 khi chế độ CS còn tồn tại!) mà đấu tranh tự vệ. Dần dần họ nhìn rộng ra sự không chế của chế độ trên toàn xã hội và lên tiếng đấu tranh cho nhân quyền, dân quyền như **Trần Huỳnh Duy Thúc, Nguyễn Văn Đài, Nguyễn Bắc Truyển, Nguyễn Trung Tôn, Trương Minh Đức, Nguyễn Văn Trội, Lê Công Định, Võ An Đôn, Phạm Chí Dũng, Trương Duy Nhất, Nguyễn Chí Tuyền, Đoàn Huy Chương, Dũng Vova, Lê Thị Công Nhân, Huỳnh Thục Vy, Lê Thị Kim Thu, Trần Thị Nga, Hồ Thị Bích Khương, Bùi Thị Minh Hằng, Ngọc Anh, Đỗ Thị Minh Hạnh, Mẹ Năm / Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Cát Linh...**

Dưới chế độ độc tài toàn trị, công an trị của ĐCSVN, chưa có phong trào thực sự rộng lớn nên chưa thể sớm có bùng nổ cách mạng, nhưng đã có nhiều mầm mống cách mạng và những vụ biểu tình khá lớn của dân oan Dương Nội, Thủ Thiêm, chống Formosa, chống Dự Luật Đặc Khu 99 Năm... khiến nhà cầm quyền lo ngại mà mạnh tay đàn áp.

Diễn hình như:

GS TS Chu Hảo với Dân Chủ - Dân Trí - Đối Thoại - Ôn Hòa!

Đặc biệt có GS TS Chu Hảo (78 tuổi, người có công lớn trong việc đưa Internet vào VN và là 1 trong những người lên tiếng chống Luật Đặc Khu và Luật An Ninh Mạng) nguyên Thứ Trưởng Bộ Khoa Học Công Nghệ Môi Trường, lập Quỹ Văn Hóa Phan Chu Trinh (nhằm nâng cao dân trí), Giám Đốc kiêm TBT nxb Tri Thức (đã xuất bản hàng 100 cuốn sách góp phần nâng cao dân trí), đưa ra sáng kiến “**đối thoại ôn hòa**” bị ĐCSVN cho là “**tự diễn biến, suy thoái chính trị**”. Chỉ vì ông cho dịch và in nhiều sách đi ngược chính sách của ĐCSVN như cuốn “**Petrus Ký - Nỗi Oan Thế Kỷ**” của Nguyễn Đình Đầu, “**Ông Sáu Dân Trong Lòng Dân**” (Võ Văn Kiệt) của nhiều tác giả, “**Bàn Về Tự Do**” của John Stuart Mill,

“Khảo Luận Thứ Hai Về Chính Quyền” của John Locke, **“Nền Dân Trị Mỹ”** của Alexis De Tocqueville, **“Đường Về Nô Lệ”** của Friedrich A. Hayek... bị cơ quan chức năng xử lý, thu hồi và tiêu hủy cũng như bị đề nghị kỷ luật.

Ngày 26/10/2018, GS Chu Hảo chính thức tuyên bố từ bỏ đảng CSVN sau 45 năm tham gia. Hàng chục nhà trí thức như nhà văn Nguyễn Ngọc, Mạc Văn Trang và lão Tướng Nguyễn Trọng Vĩnh (?), 103 tuổi, 80 năm tuổi đảng... cũng từ bỏ đảng để biểu lộ thái độ chống đảng và ủng hộ ông. Hàng trăm người trí thức ở trong và ngoài nước ký tên lên tiếng phản đối việc kỷ luật GS Hảo.

Ngày 4/11/2018, nghệ sĩ ưu tú Kim Chi (Người đã từ chối tưởng lục của TT Nguyễn Tấn Dũng năm 2013 vì đó là người làm nghèo đất nước!) **tuyên bố từ bỏ đảng.**

Bà nói quyết định kỷ luật GS Chu Hảo là **“Tuyên chiến với giới trí thức tiến bộ tâm huyết, tuyên chiến với nhân dân.”**

“Đã đến lúc tôi phải rời khỏi cái đội ngũ mà thế lực hắc ám ngự trị trong ĐCSVN đang lạm dụng làm bình phong che chắn cho động cơ vị kỷ, tệ hại của họ.”

<https://bit.ly/2Ef2uHd>

“Hội Anh Em Dân Chủ”

Năm 2016, 2017, Ban Chấp Hành của **“Hội Anh Em Dân Chủ”**

với LS Nguyễn Văn Đài (bên trái), LS Nguyễn Bắc Truyển (bên phải), MS Nguyễn Trung Tôn, KS Trương Minh Đức, Phạm Văn Trội, Nguyễn Văn Túc... dù chủ trương đấu tranh ôn hòa cũng đã bị nhà cầm quyền CSVN ra tay đàn áp, bắt giam và kết án nặng nề tổng cộng 66 năm tù. LS Đài bị nặng nhất với 15 năm tù, đành chấp nhận bị trục xuất qua Đức năm 2018.

Đó là 1 trong hàng ngàn động thái thô bạo, trấn áp Dân Chủ, Nhân Quyền, Dân Quyền của ĐCSVN, đang làm cản đà tiến của dân tộc, đất nước!

<https://bit.ly/2EgNysv>

“Nhóm Nghiên Cứu Chấn”

Trần Huỳnh Duy Thức là 1 Kỹ Sư - doanh nhân VN thành đạt, là cựu Tổng Giám Đốc của Công Ty Dịch Vụ Điện Thoại Internet OCI, là 1 nhân vật bất đồng chính kiến tại VN, chủ trương vận động Dân Chủ hóa VN.

Năm 2005, ông cùng một số nhân vật như Lê Thăng Long lập ra **“Nhóm Nghiên Cứu Chấn”** thông qua việc nghiên cứu tình hình chính trị, kinh tế, xã hội ở Việt Nam.

Ông bị cơ quan an ninh VN bắt giam và Tòa Án Nhân Dân TP HCM đưa ra xét xử vào ngày 20/1/2010 và kết án 16 năm tù với tội danh hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân. Trong tù ông đã tuyệt thực nhiều lần và từ chối cho đi nước ngoài, quyết ở lại đấu tranh cùng đồng bào trong nước.

<https://bit.ly/2Qx6K85>

Mẹ Năm / Nguyễn Ngọc Như Quỳnh

Từ 1 phụ nữ bình thường nhận thấy những bất công, phi lý của chế độ CSVN, muốn có 1 cuộc sống tốt đẹp hơn cho mình và con cháu mình trong tương lai mà lên tiếng, rồi bị đàn áp. Chính qua môi trường đó chị trở thành nhà đấu tranh kiên cường cho môi trường cũng như chống TQ... với nhiều lần bị bắt, đánh đập. Cuối cùng bị phiên phúc thẩm ngày 30/11/2017 kết án 10 năm tù, chị không thêm kháng án vì không tin tòa CS có công lý, chị từng tuyệt thực nhiều lần.

Vì mẹ già và tương lai 2 đứa con chị đành phải chấp nhận đi từ nhà tù bay qua HK và chị tiếp tục đi vận động cho những tù nhân lương tâm đang bị nhà cầm quyền CSVN giam cầm...

<https://bit.ly/2QyTrqr>

Huỳnh Thục Vy bị 2 năm 9 tháng tù vì “xúc phạm cờ đỏ sao vàng”

Ngày 29/11/2018, TAND thị xã Buôn Hồ, Đắk Lắk xử Blogger bất đồng chính kiến Huỳnh Thục Vy như trên.

Huỳnh Thục Vy: Tôi là người xẹt sơn lên lá cờ “máu” (1 ngày trước ngày nhà cầm quyền tổ chức kỷ niệm “Quốc Khánh 2/9/2017”) - Đó là quyền tự do biểu đạt. Tôi xẹt sơn lên cờ vì không chấp nhận nó!

<https://bit.ly/2U1WS8c>

<https://bit.ly/2Q4QluR>

Lý do có thai và coi thường Hội Đồng Xét Xử, Thục Vy đã không đứng mà ngồi trả lời và khi nghe tòa ra bản án đã nói không kháng án vì không tin tòa án CS có công lý!

Bà Vy, hiện có 1 con gái nhỏ hơn 20 tháng và đang mang thai 8 tuần, được hoãn thi hành án cho đến khi con tròn 3 tuổi nhưng bị cấm rời khỏi nơi cư trú cho đến khi có thể thi hành án.

LS Đặng Đình Mạnh, người bào chữa cho Huỳnh Thục Vy, nói với BBC qua điện đàm: “Huỳnh Thục Vy vô tội, đây là 1 bản án bất công và là 1 vụ án có nhiều động cơ chính trị.”.

Huỳnh Thục Vy (áo trắng) trong 1 lần bị bắt giữ năm 2012 khi bà tham gia biểu tình chống TQ.

<https://bbc.in/2DTyDTP>

Huỳnh Thục Vy nói với RFA

<https://bit.ly/2U4nPIb>

Cả gia đình Hồ Thị Bích Khương là nạn nhân của CS tàn bạo!!!

Bích Khương là dân oan từ năm 1989, 3 lần bị kết án tù: 6 tháng, 2 năm và 5 năm cùng 3 năm quản chế. Năm 2006, khi chị ra Hà Nội khiếu kiện thì ở

nhà CA bắt thủ tiêu chồng là Nguyễn Kiên rồi ngụy trang như người bị chết đuối!

Chị bị bắt, đánh đến ngất xỉu, đụng xe chấn thương sọ não, gãy xương bả vai, tù đầy vài chục lần!!! Trong tù được bạn tù cũng theo đồng nên thường bị biệt giam vì Bích Khương đòi cái gì cho tù cũng thắng...

Nguyễn Trung Đức là con trai của Bích Khương bị CA dùng xe tông. Lần thứ 1 bị thương nặng, máu loang đầy mặt và tay, lần thứ 2 ngày 13/7/2016 gãy xương đùi phải, phải mổ dài 30 cm và đóng khoảng 20 cái đinh vậy mà CA không cho bệnh viện ở Nghệ An cứu chữa, đuổi ra. Trốn vào Sài Gòn chữa cũng bị CA phát hiện, bắt đánh Bích Khương đến ngất xỉu thì đem quăng ở vườn hoa.

Cuối cùng 2 mẹ con phải trốn qua Thái Lan năm 2016 để lo chạy chữa, nhưng vẫn bị an ninh CSVN truy sát.

- - -

Thời điểm năm 2018 đang có khoảng 300 nhà đấu tranh bị kết án phi lý và tù giam.

Sự ngu dốt, tệ hại, dối trá và tàn bạo của chế độ CS toàn trị là động cơ thúc đẩy đấu tranh, nếu CS tốt thì không ai đấu tranh làm gì để lâm cảnh bị áp chế, chửi bới, tra tấn, tù tội. Những người can đảm và kiên cường, dấn thân đấu tranh vì tương lai dân tộc và đất nước hầu hết bị bắt tù. Nhưng chính sự tàn bạo của CA làm cho những “**tù nhân lương tâm**” này ý thức rõ hơn họ phải tiếp tục đấu tranh để thay đổi hiện trạng đáng buồn này.

Hầu hết những người bị tù không chịu khuất phục, khi ra tù họ tiếp tục đấu tranh, thường còn mạnh mẽ hơn...

<https://www.facebook.com/hothibichkhuong1369>

- - -

Thời điểm năm 2018 đang có khoảng 300 nhà đấu tranh nhân quyền, dân quyền, môi trường, dân oan bị kết án phi lý và tù giam.

Sự ngu dốt, tệ hại, dối trá và tàn bạo của chế độ CS toàn trị là động cơ thúc đẩy đấu tranh, nếu CS tốt thì không ai đấu tranh làm gì để lâm cảnh bị áp chế, chửi bới, tra tấn, tù tội. Những người can đảm và kiên cường, dấn thân đấu tranh vì tương lai dân tộc và đất nước hầu hết bị bắt tù. Nhưng chính sự tàn bạo của CA và nhà tù làm cho những “**tù nhân lương tâm**” này ý thức rõ hơn họ phải tiếp tục đấu tranh để thay đổi hiện trạng đáng buồn này.

Hầu hết những người bị tù không chịu khuất phục, khi ra tù họ tiếp tục đấu tranh, thường còn mạnh mẽ hơn...

- - - - -

Tượng “Nữ Thần Dân Chủ”

Tượng “Nữ Thần Dân Chủ” (民主之神, Dân Chủ Chi Thần) do các sinh viên trường Mỹ Thuật Bắc Kinh hoàn thành tại Thiên An Môn ngày 30/5/1989 nhân cuộc biểu tình vĩ đại với hàng triệu người đòi Dân Chủ.

Sau đó tượng này đã bị hàng Sư Đoàn

lính TQ với đoàn xe tăng phá nát.
Tư ớ ng nay đư ợ c dự ng khắ p nơ i trên th ế giớ i.

TT Bush khánh thành tư ớ ng “Nữ Thầ n Dân Chủ ”
tạ i Wa DC năm 2007 để t ư ở ng niệ m hơ n 100
triệ u ngư ờ i đã ch ế t vì CNCS!!!.

Tham Khảo Thêm

- “**Cách Mạng Vô Sản VN**” năm 1945: Đầu thế kỷ 20, VN tuy dưới thời Pháp Thuộc, nhưng với chủ trương tự do tư tưởng của Pháp, đã có nhiều luồng tư tưởng trên thế giới qua sách báo tiếng Pháp và Hoa tràn vào như chủ nghĩa Dân Chủ, Tam Dân

(ảnh hưởng đến cụ Phan Bội Châu, Nguyễn Thái Học...), Cộng Sản... Xuất hiện các nhân vật cổ vũ chủ nghĩa Cộng Sản nhằm cải cách ôn hòa như Nguyễn An Ninh (1900-1943, hình trái), Phan Văn Trường (1876-1933, từng hoạt động chung với cụ Phan Châu Trinh ở Pháp, về VN tham gia Đông Kinh Nghĩa Thục...) qua tờ La Cloche Fêlée (Tiếng Chuông Rê), L'Annam (Nước Nam) năm 1923..., rồi Tạ Thu Thâu

(1906-1945, hình phải, làm báo La Résurrection năm 1928 tại Pháp, Đuốc Vô Sản năm 1932 và La Lutte (Tranh Đấu) năm 1933 tại VN), Phan Văn Hùm (1902-1946), Huỳnh Văn Phương, Trần Văn Thạch và

Dương Bạch Mai (1904-1964, gia nhập đảng CS Pháp năm 1926, sau theo HCM, chủ trương chống thân TQ và đòi cải cách, bị đầu độc chết tại Hà Nội trước khi đọc diễn văn)... theo Đề Tứ Quốc Tế năm 1930...

Trong khi đó, năm 1906, ông Nguyễn Văn Vĩnh (1882-1936), sau khi tham quan Pháp về, mở nhà in, làm Chủ Bút nhiều tờ báo: Đại Nam Đăng Cổ Tùng Báo, Lục Tỉnh Tân Văn, Đông Dương Tạp Chí, Trung Bắc Tân Văn và 1 số tờ báo tiếng Pháp Notre Journal (Tờ Báo Của Chúng Ta), Notre Revue (Tạp Chí Của Chúng Ta), L'Annam Nouveau (An Nam Mới) năm 1932, cổ động truyền bá chữ Quốc Ngữ La Tinh, để lại câu nói: “**Tiếng nước ta còn thì nước ta còn**”...

Từ năm 1926, ảnh hưởng của “**Cách Mạng Vô Sản Nga**” đã tác động đến VN, từ đó hình thành 3 đảng là Đông Dương Cộng Sản Đảng (17/6/1929) tại Bắc Kỳ, An Nam Cộng Sản Đảng (8/1929) tại Nam Kỳ và Đông Dương Cộng Sản Liên Đoàn (9/1929) tại Trung Kỳ.

Ngày 10/10/1929, vụ xét xử số 115, tòa án An Nam ở Vinh, kết án tử hình khiếm diện nhóm CS gồm Nguyễn Ái Quốc cùng với Trần Phú, Lê Duy Điềm, Hồ Tùng Mậu, Thái Văn Anh, Vương Thúc Oánh (con rể cụ Phan Bội Châu) và Ngô Thiêm.

Cuộc “**Cách Mạng Vô Sản**” do Hồ Chí Minh (1890(?)-1969) và

đảng CSVN cầm đầu là bản sao của “**Cách Mạng Vô Sản Nga**” và sau đó của cả Trung Quốc, đồng thời có rất nhiều điểm tương tự với tình hình Triều Tiên. HCM là tên dùng từ năm 1940 hay 1942, tên thật là Nguyễn Sinh Cung/Coong/Công, sinh tại làng Kim Liên, Nam Đàn, tỉnh Nghệ An (gia đình nghèo, cái nghèo đã đẩy HCM cũng như cha là Nguyễn Sinh Sắc đi tha hương kiếm sống).

Theo bài “**Bác Hồ Tự Học**” của Nguyễn Huy Hoan, nguyên Phó Giám Đốc Bảo Tàng HCM, HCM tự nói: “**Bác học chính thức trên ghế nhà trường chỉ hết lớp Nhì của bậc Tiểu Học.**”. HCM học lớp Tư ở trường tiểu học Pháp bản xứ Vinh, theo cha vào Huế học lớp Tư và lớp Ba tại trường Tiểu học Pháp - Việt Huế (tức trường tiểu học Đông Ba). Năm học 1908-1909, HCM học lớp Nhì trường Quốc Học Huế (trường giảng dạy và học sinh được tuyển vào theo tiêu chuẩn riêng). Có tin lớp Nhất HCM học với thầy giáo Phạm Ngọc Thọ ở Quy Nhơn... Như vậy là HCM chưa tốt nghiệp bậc Tiểu Học.

Những ngày làm vườn cho ông chủ tàu ở Saint Adresse “anh học tiếng Pháp với cô sen”...

http://www.facebook.com/note.php?note_id=321648755346

DVD Phim “**Sự Thật Hồ Chí Minh**” đã phát hành năm 2009, phim kế tiếp “**Thảm Hoa Đỏ - Bộ Mặt Thật Đảng CSVN**” đã phát hành năm 2015.

<http://www.youtube.com/watch?v=RGvW-YQYp6Q>

<https://www.youtube.com/watch?v=9XZ0cg6cvmw>

<https://bit.ly/2O3tlYB>

Theo cuốn “**Trong Cõi**” của sử gia Trần Quốc Vượng (1934-2005) xuất bản năm 2003 tại Hoa Kỳ và nhà văn Sơn Tùng (tại VN) và sau này cả trang nhà huyện Nam Đàn, HCM thực ra là cháu của ông Cử Nhân Hồ Sĩ Tạo (làng Quỳnh Đôi, huyện Quỳnh Lưu, quê gốc của Hồ Quý Ly, anh em Tây Sơn). Hồ Sĩ Tạo đã có vợ mà còn tăng tịu với cô múa đèn Hà Thị Hy. Khi “lỡ” có thai, Hy được điều đình chuyển cho nông dân góa vợ Nguyễn Sinh Nhậm. Bà Hy sinh ra Nguyễn Sinh Sắc tại làng Chùa (quê ngoại), 2 ông bà mất sớm nên từ bé Sắc đã bị mồ côi và phải sống bất hạnh trong hoàn cảnh éo le. Đồ Nho Hoàng Xuân Đường thương tình đón về làm con nuôi, cho ăn học và sau gả con gái cho.

Nguyễn Sinh Sắc còn gọi là Nguyễn Sinh Huy, 1862-1929, làng Kim Liên còn gọi là làng Sen, đậu Cử Nhân 1894, đậu Phó Bảng năm 1901, cùng thời với cụ Phan Chu Trinh, (hình trái). Năm ông Sắc 18 tuổi, lấy bà Hoàng Thị Loan khi đó 13 tuổi (là con Hoàng Xuân Đường, 1868-1901, hình phải) sinh ra Nguyễn Sinh Cung (tức HCM)...

Đó cũng là lý do tại sao có nghi vấn HCM gốc người Hoa và sau này lấy lại họ “**Hồ**”.

http://vi.wikipedia.org/wiki/Ho%C3%A0ng_Th%E1%BB%8B_Loan#Ho.C3.A0ng_Th.E1.BB.8B_Loan

http://hoangduocsuxxx.multiply.com/journal/item/288?&show_interstitial=1&u=%2Fjournal%2Fitem

Tháng 5/1909, ông Nguyễn Sinh Sắc làm Tri Huyện Bình Khê, tỉnh Bình Định, do say rượu, ra lệnh đánh chết 1 người tù là Tạ Đức Quang vì tội chậm nộp thuế nên bị giáng 4 cấp (là quan nên miễn tội đánh 100 hèo) và không giao cho việc gì khác, nhưng đảng CSVN lại cho là do chống Pháp và triều đình nên Nguyễn Sinh Sắc từ quan. Vì quá túng thiếu, Nguyễn Sinh Sắc làm đơn xin với Khâm Sứ Trung Kỳ cho vào Nam, nhưng không được nên bỏ trốn vào Sài Gòn... Cao Lãnh, làm nghề bốc thuốc, sau lấy vợ khác (nhỏ tuổi hơn cả HCM) là con gái út nông dân Mai Nhuận, là người mang ơn Sắc, khi đó Sắc được gọi là cụ Vương. Ông Sắc có thêm 1 dòng con nữa là Vương Chí Nghĩa (sau dời lên Tây Nguyên sống). Ông Nghĩa có 2 con trai và 5 con gái, mà 1 người con trai thứ là Vương Tấn Việt sinh năm 1959, tức Thích Chân Quang (trụ trì chùa Phật Quang, Vũng Tàu).

TT Thích Chân Quang có nhiều bài giảng, hay đi khắp nơi nói chuyện, được ví như là Osho (1 Đạo Sư nổi tiếng người Ấn Độ) của VN. Nhưng TT Thích Thông Lai ở chùa

Tâm Nguyên, tiểu bang Washington, HK, cho là TT Chân Quang giảng sai kinh Phật, còn đe dọa các tu sĩ... Ngoài ra, ông Bùi Đình Sênh, ở Tổ 12 Cầu Diễn Từ Liêm, Hà Nội đã viết thư ngỏ phản đối những phát biểu của TT Chân Quang trên Đài Truyền Hình Trung Ương vì có ý không bênh vực dân oan và HT Thích Quảng Độ. Quang đã từng gây sốc khi nói: *“Tàu với VN là 2 anh em; Tàu là anh Cả, anh Hai. Nên Lý Thường Kiệt đánh Quân Minh là hỗn.”*

Thêm vào đó còn có tài liệu tố cáo bị TT Chân Quang đàn áp của ông Võ Văn Bình, sinh năm 1938, Ấp 2, Bình Lộc, thị xã Long Khánh, Đồng Nai, VN... cũng như TT Chân Quang bị tố giác về quan hệ nam-nữ bất chính...

<http://www.youtube.com/watch?v=-n8v4opMgDw&feature=related>

<http://my.opera.com/minovn/blog/audio-mp3-tt-th>

<http://get4share.com/forum/free-download-thu-gui-thuong-toa-thich-chan-quang-19299.html>

<http://www.youtube.com/watch?v=Ejp9ctahZ4o&feature=related>

Có tin HCM học trường tiểu học Pháp - Việt Đông Ba, lớp Nhì và Nhất niên khoá 1906-1907, 1907-1908, vừa lên trung học Quốc Học Huế thì bị đuổi học vào cuối tháng 5/1908 mà đảng CSVN cho là vì tham gia vụ Trung Kỳ Dân Biểu.

HCM sau đó cũng theo cha lên vào Nam là đất Pháp. Ngày 5/6/1911, HCM làm phụ bếp trên tàu Pháp Leatouche-Tréville, rời VN ngày 6/7, qua tới cảng Marseilles, Pháp (cùng chuyến với Kỹ Sư Bùi Quang Chiêu đưa con qua Pháp du học), lập tức gửi thư xin học trường Thuộc Địa của Pháp nhưng bị bác.

Ngày 15/12/1912, HCM ghé Boston làm bồi khoảng 1 năm rồi xuống New York. Năm 1914, qua Anh xúc tuyết, năm 1917 hay 1918 (?) quay lại Pháp.

Năm 1920, HCM khi đó có tên là Nguyễn Tất Thành, sau khi đọc **“Luận Cương Về Vấn Đề Dân Tộc Và Thuộc Địa”** của Lênin, đã tự cho là như vớ được cái phao cứu tử, đã bán mình làm tay sai khi nói là hoàn toàn tin tưởng vào chủ nghĩa CS, tôn thờ Mác, Engles, Lênin, Stalin, Mao..., nhất là tin vào đường lối dùng bạo lực để giành độc

lập dân tộc.

Năm 1919, tại Hội Quốc Liên (thành lập/ sau Thế Chiến Thứ 1, tiền thân của Liên Hợp Quốc), Tổng Thống thứ 28 của Hoa Kỳ là Woodrow Wilson (1856-1924) đã đề xướng **“Quyền Dân Tộc Tự Quyết”** và khuyến cáo các đế quốc Tây Phương hãy trả lại độc lập cho các nước thuộc địa Á, Phi, Nam Mỹ. HCM không biết điều đó, nên sự chọn lựa của ông ta là cả 1 sự lầm lạc, gây ra biết bao tai ương, hệ lụy cho dân tộc tới tận ngày nay.

Năm 1919, hưởng ứng khuyến cáo này, Anh đã trả độc lập cho Canada và A Phú Hãn.

Năm 1936, Pháp đã trao trả độc lập cho Syria và Lebanon.

Năm 1946-1949, các đế quốc Tây Phương Mỹ, Pháp, Anh, Hà Lan đã lần lượt trả độc lập cho 12 nước tại châu Á (trong đó có cả VN, qua hoàng đế Bảo Đại).

Ngày 13/6/1923, HCM được người của Liên Xô làm giấy tờ giả cho để từ Pháp qua Đức, rồi ngày 30/6/1923, qua LX, trở thành đảng viên CS Quốc Tế, được đào tạo trong khoảng 1 năm.

Tại Đại Hội lần thứ 5 Đệ Tam Quốc Tế (ngày 17/6-8/7/1924), HCM được cử làm Ủy Viên Ban Phương Đông, phụ trách Cục Phương Nam.

Cuối năm 1924, HCM theo cố vấn LX Mikhail Borodin (1884-1951, sau bị khai trừ và đầy đi Siberia) qua TQ, thành lập phong trào công nhân và nông dân ở phía nam TQ, dưới tên Lý Thụy, năm 1925, thành lập Thanh Niên Cách Mạng Đồng Minh Hội, tổ chức đào tạo cán bộ CS nhưng bị Tưởng Giới Thạch ra lệnh dẹp, HCM chạy ra Hồng Kông.

Năm 1927, HCM trở lại Moscow, Liên Xô, rồi đi Pháp. Năm 1928, đi Xiêm La (lập đảng CS Thái).

Ngày 10/10/1929, HCM bị tòa đại hình Vinh xử tử hình khiếm diện.

Cuối năm 1929, HCM đi TQ lần thứ 2.

Năm 1930, HCM, khi đó theo lệnh Đông Phương Bộ thuộc Quốc Tế CS, mời 3 đảng CSVN họp tại Hồng Kông để thống hợp (Xin xem thêm bên dưới).

Major Ho Chi Minh - Chinese People's Liberation Army
主要胡志明 - 解放军

Năm 1934, HCM trở lại Liên Xô.

Năm 1938, nhờ Mao can thiệp, HCM đang bị giữ tại Liên Xô lại đi TQ lần thứ 3. HCM tìm đến Diên An tìm sự hỗ trợ của CSTQ, gia nhập hoạt động với đảng này ở Tây An và Diên An. HCM theo 1 đơn vị của Đệ Bát Lộ Quân (8th Route Army) về Quế Lâm... Thời gian 3 năm đi lính TQ này HCM mang tên Hồ Quang (胡光, Huguang), cấp bậc Thiếu Tá.

Nhờ sự che chở của đảng CSTQ, HCM từng bước loại bỏ các đối thủ Trần Phú, Lê Hồng Phong, Hà Huy Tập, Nguyễn Văn Cừ - được đào tạo ở LX và thân LX - để ngai lên làm Tổng Bí Thư kiêm Chủ tịch Nước năm 1945.

Tháng 10/1940, HCM đến Quế Lâm, thành lập văn phòng VN Độc Lập Đồng Minh

Hội, gọi tắt là Việt Minh.

Năm 1941, HCM trở về VN, như vậy HCM lưu lạc tổng cộng 30 năm.

HCM trở về VN theo lệnh của Quốc Tế CS, tới hang Pắc Bó (hình bên) thì đặt ngay **“Đây suối Lê-nin, kia núi Mác.”**... Theo bài **“Đi Tìm Tư Liệu Về Bác Hồ Ở Nước Nga”** của Thu Hà ngày 3/2/2007, viết về bà Phạm Thị Lai - Trưởng Phòng Tư Liệu Bảo tàng HCM - người phụ trách nhóm công tác sang Nga tìm tư liệu trong 1 tháng, đã có được khoảng 1.000 trang, trong đó có khoảng gần 30% là tư liệu mới. Bà Phạm Thị Lai nói: **“Chúng tôi cũng đã tìm thấy những bức thư Bác gửi Quốc Tế Cộng Sản xin được quay về Đông Dương, về VN hoạt động...”**.

<http://tuoitre.vn/Cuoc-doi-Su-nghiep-Tu-tuong/185516/Di-tim-tu-lieu-ve-Bac-Ho-o-nuoc-Nga.html>

Chị Lai cho biết chuyến đi Nga lần này của đoàn cán bộ Bảo tàng Hồ Chí Minh có nhiều điều thú vị: phát hiện khá nhiều thư Bác gửi các lãnh tụ Đảng Cộng sản Liên Xô, hầu hết viết bằng tiếng Anh và tiếng Pháp, được trợ lý của họ dịch ra tiếng Nga và được cơ quan lưu trữ Nga gìn giữ rất cẩn thận, dù chỉ là hai dòng bút tích. Cũng có những bức thư viết bằng tiếng Nga, rất tình cảm, đặc biệt khi trình bày về các vấn đề thuộc địa. “Chúng tôi cũng đã tìm thấy những bức thư Bác gửi Quốc tế cộng sản xin được quay về Đông Dương, về VN hoạt động. Có những tư liệu về Bác chúng tôi tìm thấy không phải ở “Lưu trữ cá nhân - Nguyễn Ái Quốc” trong Lưu trữ quốc gia, mà ở Lưu trữ cá nhân của Stalin. Tôi hi vọng trong thời gian tới có thể nghiên cứu, báo cáo và công bố những tư liệu này” - chị Lai cho biết.

THU HÀ

Gửi cho bạn In bài

Đầu trang

http://ebooksdance.files.wordpress.com/2011/04/nhung-mau-chuyen_hcm.pdf

Năm 1942, HCM từ VN đi TQ, bị quân Trung Hoa Quốc Dân Đảng của Tưởng Giới Thạch bắt ở Túc Vinh.

Năm 1943, được Thượng Tướng Trương Phát Khuê (張發奎, Chang Fa-Kui, 1896-1980, Tư Lệnh Đệ Tứ Quân Khu,) thả ra...

http://vi.wikipedia.org/wiki/H%E1%BB%93_Ch%C3%AD_Minh

Ngày 2/9/1945, VN Dân Chủ Cộng Hòa thành lập, chỉ được TQ công nhận. Staline mới đầu từ chối không công nhận cho đến khi TQ công nhận rồi, mới chịu thiết lập quan hệ ngoại giao.

Ngày 2/1/1950, HCM đóng giả vai người già bị thương, đầu quấn khăn mặt, tay chống gậy, bí mật sang cầu viện TQ. Trần Đăng Ninh, 1 cán bộ lão thành trong đảng CSVN hộ tống và đôi khi cõng HCM qua cửa Thủy Khẩu thuộc Long Châu, Quảng Tây. CSTQ đưa xe hơi đón HCM tới Nam Ninh rồi dùng xe hỏa lên Bắc Kinh diện kiến Lưu Thiếu Kỳ. Phía TQ có Chu Đức, Đồng Tất Vũ, Lưu Bá Thừa, Nhiếp Vinh Trần, Lý Duy Hán, phía VN có Trần Đăng Ninh, Hoàng Văn Hoan.

Sau mấy buổi họp đầu tiên không mấy thành công, hay tin Mao Trạch Đông đang ở LX, HCM muốn đi LX cầu viện. Vì cũng chưa sẵn sàng yểm trợ cho HCM, nên Lưu dàn xếp cho HCM đi xe hỏa qua LX. Stalin không ưa HCM nhưng cho rằng yêu cầu viện trợ trang bị khoảng 10 Sư Đoàn của HCM không lớn nên nói Mao cung cấp, LX sẽ bù cho TQ bằng vũ khí mới.

Ngày 11/3/1950, HCM và Trần Đăng Ninh về đến Bắc Kinh, giữa tháng 4/1950,

HCM mới về đến Tuyên Quang.

Vì thế Mao và Lưu quyết định viện trợ quân sự, huấn luyện cho CSVN và cử đoàn Cố Vấn do Vi Quốc Thanh, nguyên Phó Tư Lệnh Lực Lượng Công An TQ làm Trưởng Đoàn. Đoàn Cố Vấn này được HCM ra lệnh cho toàn thể đảng viên CSVN gọi là **“Các đồng chí Cố Vấn Vĩ Đại TQ”**.

TQ viện trợ 150.000 khẩu súng, hơn 3.000 khẩu pháo, và đạn dược, xe cộ, quần áo, lương thực, đồ dùng hàng ngày như bát ăn cơm trắng men, khăn bông.. (Trích bài viết của Trương Quảng Hoa, 1 Cố Vấn Vĩ Đại của HCM).

Tháng 2/1951, tại Đại Hội Đảng Toàn Quốc lần thứ 2 ở Tuyên Quang, theo khuyến cáo của LX, HCM đưa đảng ra hoạt động công khai trở lại với tên mới là Đảng Lao Động VN.

Năm 1954, CSTQ sau khi đưa 926.000 quân qua giúp Bắc Triều Tiên, dẫn đến đình chiến năm 1953, quay ra yểm trợ CSVN đặc lực hơn trong Chiến Dịch Điện Biên Phủ, cung cấp 24 pháo 105 ly (lấy của quân Tưởng) và 36 súng phòng không 37 ly (của LX) cho 6 Tiểu Đoàn, 500 thương liên 12,7 ly (của Liên Xô) cho 8 Tiểu Đoàn..., giúp CSVN đánh thắng Pháp.